DERDE JAAR. N°. 383. **1839.** DONDERDAG, 7 FEBRUARIJ.

DE AVONDBODE,

ABONNEMENT
AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, N°. 206.
En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten *franco* worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

PRIJZEN
VOOR 3 MAANDEN,
te *Amsterdam*.................... ƒ 7.—
en *Buitensteden* franco.............. » 8.—

Advertentien.
ZEVEN REGELS of minder.............. ƒ1.75.
Elken regel meer.................. » 25.
ZEGEL voor elke advertentie en herhaling.... » 35.

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

Het Fonds van den Landbouw,

MET BETREKKING TOT DE VEEHOUDERS.

Het in de *Staats-Courant* van 19 Jan. medegedeelde *Verslag van den staat der gewassen en het vee in Zuid-Holland, over de laatste drie maanden van* 1838, bevat, met betrekking tot de reeds zoo lang onder het vee heerschende longziekte, eene zinsnede, volgens welke, behalve in Rijnland, voornamelijk aan den Rijnkant, waar de ziekte nog vrij sterk heerscht en vele runderen doet bezwijken, over het algemeen die ziekte steeds vermindert. In meest alle districten worden nog enkele beesten door dezelve aangetast, en hoezeer men dus niet zeggen kan, dat zij geheel heeft opgehouden, stemmen echter alle berigten daarin overeen, dat zij veel in hevigheid is afgenomen. Ook is, — gelijk verder gezegd wordt, — over het algemeen, het *hoornvee* in goeden staat en genoegzaam voorhanden. Het vette vee is tegen goede prijzen verkocht. Uit Voorne, Putten en het eiland Rozenburg had men berigten, dat de schadevergoeding, welke voor het aan de longziekte gestorven vee is toegestaan, vele veehouders nog heeft in stand gehouden, en dat de landlieden, nu door de ondervinding geleerd, zich meer dan ooit bereid gevoelen, om bij te dragen tot de instandhouding van een fonds, waaraan zij zoo veel verpligt zijn.

Behalve het verblijdende, hetwelk in deze zinsnede voorkomt, met opzigt tot het afnemen der noodlottige longziekte, is vooral het laatste gedeelte derzelve ons belangrijk toegeschenen, in verband met andere berigten, nopens de vernielingen, door deze ziekte, zoo in Zuid-Holland als in andere provinciën, aangerigt, en de aanzienlijke sommen, waartoe dan ook de toegestane schadevergoedingen bereids geklommen zijn, bij het uitzigt, dat dit bezwaar welligt nog langen tijd op het Fonds van den Landbouw drukken zal.

Naar hetgeen men ons van verschillende kanten meldt, is, wel is waar, te dezer gelegenheid, bij de veehouders de neiging om bij te dragen tot instandhouding van het Fonds van den Landbouw levendig geworden: doch eene andere vraag is het, of zij, over het geheel, even zoo genegd zijn, om het kwaad zelf te helpen stuiten, en de Regering te ondersteunen in de handhaving der maatregelen en verordeningen, welke te dien einde vroeger en later zijn uitgevaardigd? Doen alle de veehouders al, wat in hun vermogen is, om, indien zij de ziekte op hunne stallen ontdekken, het zieke van het gezonde vee afgescheiden te houden? Doen zij onverwijld de noodige aangifte bij het plaatselijk bestuur? Volgen zij getrouwelijk de voorschriften der vee-artsen, ten aanzien der behandeling van het zieke vee? Dienen zij de voorgeschreven geneesmiddelen met zorg en naauwgezetheid toe? Maken zij zich niet meermalen schuldig aan het ter markt brengen van ziek vee? Stellen zij zoo de gezondheid der bevolking niet aan vele gevaren bloot? Heeft er van hunne zijde ook niet wel ontrouw plaats, ten aanzien van op hooger last gedood vee, hetwelk met huid en haar begraven is?

Bijaldien op al deze vragen geen volkomen bevredigend antwoord gegeven kan worden, wat moet men dan houden van de beweegredenen, waarmede de instandhouding van het Fonds van den Landbouw wordt verlangd, en welke is de eigenlijke werking van de schadeloosstelling, die daaruit aan de veehouders bewilligd wordt? Deze zijn vragen, die zich als van zelve voordoen, en zeer zeker aandacht verdienen. Wij zijn groote voorstanders van alles, wat met landbouw in verband staat; maar wij zijn ook even ijverige voorstanders van regt en geregtigheid en van de naleving der wetten en verordeningen, die den grondslag er van uitmaken. Het Fonds van den Landbouw schijnt ons toe eene doelmatige en in zijne soort voortreffelijke instelling te zijn; doch vooral, nu sedert een aantal jaren, de veehouders zijn ontslagen geweest van alle bijdragen tot instandhouding van hetzelve, behoorde aan de voorwaarden, waaraan alle aanspraak op schadevergoeding in redelijkheid onderworpen is, door die belanghebbenden zelve des te naauwkeuriger voldaan te worden. Dat zulks evenwel het geval niet is, blijkt genoegzaam uit een aantal vonnissen, door verschillende regtbanken in Noord-Holland, Zuid-Holland, Noord-Braband, Utrecht en Gelderland gewezen, en waarbij de daarin betrokken veehouders zijn veroordeeld tot boete en gevangenisstraf, wegens overtreding der wettelijke bepalingen omtrent de behandeling van dieren, met eene aanstekende ziekte besmet, zoo als wegens het niet behoorlijk aangeven, het niet afgezonderd houden, of wel het ter markt brengen van ziek, of als zoodanig verdacht vee. En het kan dus niet bevreemden, dat de verzoeken dier veehouders om kwijtschelding van straf, door den Koning, na ingenomen advijs van den Hoogen Raad, en de verder geraadpleegde Departementen van algemeen Bestuur, zijn gewezen van de hand.

De inwilliging toch van dergelijke verzoeken zoude inderdaad alleen gestrekt hebben, om de nalatigheid van dezelfde, en vele andere veehouders te versterken, en ook het op vele plaatsen reeds moeijelijk te handhaven gezag der Gemeentebesturen nog verder te verlammen. Het is niet genoeg, dat de veehouders (1) zeggen: « Wij hebben zelve het fonds van den landbouw bijeen gebragt; het is, in allen gevalle, ons geld; » want zoo zoude eene deelneming in eene onderlinge brandwaarborg-maatschappij ter verdediging van brandstichting kunnen worden aangevoerd. Het geldt hier niet het enkele belang van den veehouder, naar zijne willekeur opgevat en uitgelegd; maar integendeel het algemeen belang, de openbare orde, de gezondheid der ingezetenen, de regelmatige voorziening in vele behoeften, en de billijke prijzen derzelve, waarbij alle klassen der maatschappij betrokken zijn. Want ook in de staatshuishouding staat niets op zich zelf; alles hangt te zamen en oefent op elkander eenen hoogst belangrijken invloed uit.

Derhalve staat niet het bijeengebragte geld, of de wijze der bijeenbrenging, hier op den voorgrond, maar de uit den aard der zaak ontleende wetsverordening, die tegen de veepest en andere besmettelijke ziekten onder het vee gerigt is, en de noodige maatregelen voorschrijft, ten einde de verspreiding te weren, opdat niet van den eenen kant een gedeelte van den openbaren en wezenlijken rijkdom der natie verloren ga, maar ook opdat niet, van den anderen kant, de ingezetenen zelve van een aantal levensmiddelen en aanzienlijke middelen van bestaan beroofd, of aan allerlei gevaren, met opzigt tot leven en gezondheid, blootgesteld worden. Wanneer men de zaak uit dit oogpunt beschouwt, dan strekt zich de bevoegdheid van de Regering zeer ver uit; doch wat *in abstracto* aan geen' twijfel onderhevig is, is bij de wet gewijzigd en geregeld, vermits de Regering niet tegen over het zieke vee alléén, maar tevens tegen over de eigenaars van hetzelve staande, van den eenen kant, de medewerking van deze, als redelijke wezens, niet mogt uitsluiten; maar, van den anderen kant, ook aanspraak op die medewerking maken kan, in voege dat, bij weigering, de strafwet, als de *Vindicta publica*, tusschen beiden treedt.

En, inderdaad, waarheen zoude het leiden, bijaldien ook in eene aangelegenheid als deze, de willekeur, het onredelijke boven de wet ging en de regering tot schadevergoeding verpligt, en de veehouder ongehouden werd geacht, tot medewerking ter voorkoming, of vermindering van zijne schade in het bijzonder, en van andere [illegible] in het algemeen? Dan zoude immers de naleving van het eene gedeelte der wet, namelijk de schadevergoeding, veeleer tot vermeerdering, dan tot stuiting van het kwaad strekken. En wanneer regterlijke veroordeelingen, ter handhaving van het andere gedeelte der wet, werden kwijtgescholden, dan zoude, bij dezelfde uitkomst, de zaak nog zoo veel erger worden, als de overtreders daardoor in den waan zouden worden gebragt, dat het met de wet zelve toch niet ernstig gemeend was geweest.

Van nabij bezien, dan strekt de afwijzing van de verzoeken om kwijtschelding, zoowel in het belang der verzoekers zelve, als in dat van de overige veehouders, omdat die afwijzing op een algemeen doel uitloopt; terwijl de kwijtschelding, zoo op zich zelve als in hare gevolgen, slechts een bijzonder belang kan bevorderen, en wel een zoodanig bijzonder belang, hetwelk nimmer een bestanddeel van het wezenlijk algemeene belang kan worden, maar integendeel, dat algemeene belang vernietigt, en dus ten slotte ook leidt tot de vernietiging van het eigenlijke bijzondere belang, hetwelk de grondslag van het algemeene uitmaakt, en daarin opgaat. Wenschelijk ware het, dat de belanghebbenden in deze, door dezulken, die in meer onmiddellijke aanraking met hen staan, op dit punt opmerkzaam werden gemaakt, hetgeen niet moeijelijk kan zijn, wanneer men slechts, hetgeen ieder belanghebbende voor zich verlangt en als regt beschouwt, als algemeenen regel voorstelt. Dan toch blijkt het, dat een ieder slechts in zijne eigene ingewanden wroedt, en dat allen ten gronde moeten gaan.

Maar niet minder weegt hier de verpligting van ieder ingezeten, tot naleving der wet, vooral in eene zaak als de onderhavige, waar de naleving zoo naauw met het onmiddellijke belang van den veehouder zamenhangt; en er is wel niemand, die ontkennen zal, dat het gouvernement, wanneer het zich bereidwillig betoont, om, zelfs in buitengewone en eigenlijk niet voorziene gevallen, zoo veel mogelijk, doch in overeenstemming met de bestaande verordeningen, in de verliezen der veehouders te gemoet te komen, ook des te meer op hunne medewerking behoort te kunnen rekenen, ten einde de algemeen wording van het kwaad, hetwelk, door de verspreiding van de smetstof onder het vee, kan ontstaan, naar beste vermogen te voorkomen of tegen te gaan; en dat, wanneer die medewerking ontbreekt, ja zelfs hier en daar sporen van verzet, en tegenwerking zich voordoen, eene gestrenge toepassing der bepaalde straffen noodzakelijk wordt, en in het algemeen belang hare volkomen wettiging vindt.

Hoe ernstig de zaak, ten allen tijde, in alle beschaafde landen, beschouwd is, en nog wordt, kan gemakkelijk worden bewezen, met de in die landen uitgevaardigde wetten en andere openbare verordeningen. Ons bestek gedoogt niet, daarover uit te weiden, en wij willen dus enkel herinneren aan de bepalingen, vervat in het hier te lande nog vigerende strafwetboek. Volgens art. 459, zal ieder houder of oppasser van dieren, of van melk- of slagtvee, verdacht van door besmettelijke ziekten te zijn aangetast, die niet dadelijk daarvan kennis zal hebben gegeven aan het hoofd van het bestuur der gemeente, waar zij gevonden worden, en die zelf vóór dat genoemd hoofd op die kennisgeving geantwoord heeft, deze dieren, melk- of slagtbeesten, niet opgesloten gehouden heeft, gestraft worden met eene gevangenis van zes dagen tot twee maanden, en eene geldboete van 16 tot 200 francs. Bij de art. 460 en 461 is verder bepaald, dat diegenen, welke, in weêrwil van het verbod der regering, hunne besmette dieren of beesten onder andere mogten hebben laten loopen, gestraft zullen worden met eene gevangenis van twee tot zes maanden, en eene geldboete van 100 tot 500 francs; terwijl de straf verzwaard zal worden, in geval uit de overtreding van het verbod eene besmetting onder ander vee mogt zijn ontstaan; alles onverminderd de uitvoering der wetten en verordeningen, betreffende de veeziekten.

Tegen over dezen ernst der wet en de gebleken ernstige handhaving derzelve, dient dan de zaak ook door de belanghebbenden ernstig ter harte genomen te worden. Te Voorne en Putten en op het eiland Rozenburg zijn de landlieden, door ondervinding geleerd, meer dan ooit bereid, om bij te dragen tot instandhouding van het fonds van den landbouw (2); wij hebben vrede daarmede, en hopen, dat die bereid[illegible] toone, voor het geval, dat de regering te eeniger tijd tot eene vernieuwing der sedert vele jaren afgeschafte wet mogt besluiten; doch hetgeen wij meer dan dit en bovenal wenschen, is, dat de veehouders in het algemeen zich ook die andere ondervinding ten nutte maken en zich bereid gevoelen, om meer dan ooit, zoowel gedurende de nog heerschende veeziekte, als bij vervolg, wanneer zich eene andere mogt vertoonen, door eene naauwgezette opvolging der bestaande verordeningen, met de regering mede te werken tot stuiting van het kwaad; want er is geen fonds zoo groot, hetwelk niet, bij eenen noodlottigen zamenloop van omstandigheden, waartoe de belanghebbenden zoo veel kunnen toebrengen, zou kunnen worden uitgeput; gezwegen van de verpligting, die, in het algemeen, op alle ingezetenen, maar, in dit geval bijzonderlijk op de veehouders rust, om alles te doen, wat strekken kan ter bevordering van het algemeene welzijn en ter afwering van rampen, die, hoewel in den aanvang slechts plaatselijk, echter, door verwaarloozing van de noodige voorzorgen, weldra algemeen kunnen worden en voor het geheele land onberekenbare gevolgen na zich slepen.

Wij hebben het niet ongepast geoordeeld, eenige oogenblikken bij dit aangelegen onderwerp stil te staan, in de hoop, dat onze opmerkingen hier en daar weêrklank zullen vinden, en zóó iets bijdragen ter bevordering van het daarin uitgedrukte doel.

(1) Zelfs indien het hier uitsluitend dezulken gold, die oorspronkelijk tot het veefonds hebben bijgedragen; doch dit is het geval niet. Er zijn er velen, die nimmer belasting betaald hebben.

(2) Het is overigens bekend, dat uit dit fonds niet slechts schadevergoedingen aan veehouders verleend, maar ook nog vele voor landbouw en veeteelt gewigtige instellingen bekostigd worden, zoo als: de commissiën van landbouw; de veeartsenij-school en het kabinet van landbouwkundige werktuigen, te Utrecht; de veeartsen; de premiën ter aanmoediging der paardenfokkerij; proeven op de verbetering van het schapenras; jaarlijksche uitdeelingen van zaden van buitenlandsche houtsoorten en andere gewassen, en wat dies meer zij.

MENGELWERK.

EEN TWEEGEVECHT TUSSCHEN OUDE HEEREN.

De marquis DE LUSSAC, twintig jaren oud, huwde in 1800, te *Parijs*, mejufvr. DE TERNEUIL, teeder door hem bemind. Dit huwelijk, met dankbaarheid door hare familie toegestemd, welke door de omwenteling in verval was geraakt, beschouwde mejufvr. DE TERNEUIL als eene zelfopoffering; zij had zich daartoe laten overhalen, opdat hare bejaarde ouders tot aan hun einde toe in overvloed konden leven, waarvan de lange gewoonte hun eene onontbeerlijke behoefte had gemaakt. De marquis echter was niet alleen eene rijke partij, maar tevens een schoon jongeling, wegens zijne élégance in de Parijsche salons beroemd; hij behoorde ook tot de weinige edelen, aan welke de revolutie van 1789 hun gansche vermogen had gelaten. Vóór de omwenteling waren de eerambten van het hof, het leger, den geestelijken stand, ter beschikking van den adel, terwijl in 1800 een jonge edelman, die zich aan het nieuwe bestuur niet aansloot, zich geheel zonder bezigheid bevond. Den heer DE LUSSAC ontbrak het derhalve niet aan tijd, om te trachten, het hart zijner vrouw te winnen; maar de jonge marquizin beminde den chevalier DE MESNARS, haren bloedverwant, een jongeling, met haar opgevoed; en deze kwalijk bedekte liefde was den heer DE LUSSAC bekend.

Alvorens van naam te veranderen, schreef mejufvr. DE TERNEUIL den heer DE MESNARS:

« Mijn aanstaande huwelijk zal u mijn karakter doen kennen, waarde MESNARS, en u het bewijs geven, dat ik ten allen tijde mijn hart aan mijnen pligt zal opofferen. Daarenboven, gesteld zelfs, dat *Frankrijk* nog door zijnen Koning werd beheerscht, zoude onze wederzijdsche liefde evenmin eenige hoop kunnen voeden. Gij waart tot de Malteser ridderorde, ik tot het klooster bestemd. De omwenteling en de hartstogt van den marquis hebben eene verandering in onze lotgevallen te weeg gebragt; maar dit huwelijk verwijdert ons niet van elkander, want nimmer waren wij vereenigd geweest, al ware dit ook niet voorgevallen. Ik besef echter uwe smart, en smeek u haar niet te openbaren; want een tweegevecht met den marquis zoude verschrikkelijke gevolgen voor mij hebben, en ik zou dit niet overleven. »

Zij verklaarde daarop aan haren echtgenoot, dat het eenige middel, om hare genegenheid te winnen, was, om MESNARS te ontwijken, en zeide hem, dat een tweegevecht haar voor altijd van hem zou verwijderen. Deze twee medeminnaars vatten voor elkander den diepsten haat op, en verborgen dien, om het voorwerp hunner liefde niet te beleedigen. De heer DE MESNARS verbleekte, zoodra hij den marquis in den schouwburg of in gezelschap ontmoette; de echtgenoot, steeds meer overtuigd van de onverschilligheid zijner gade, ontbrandde in gramschap, wanneer hij zijnen medeminnaar aantrof.

DE LUSSAC was op zijnen twintigjarigen leeftijd, jaloersch op zijne vrouw als een grijsaard; hij volgde haar overal en omringde haar van verspieders; hij kocht hare kamenier om, en geen harer stappen bleef hem onbekend; maar zij, getrouw aan hare beginselen blijvende, hield gestadig het gedrag, haar door hare pligten voorgeschreven, en onderdrukte in het geheim de stem der liefde. Telkens wanneer deze twee mannen elkander ontmoetten, ontweek diegene hunner, wiens hart het hevigst van gramschap en haat klopte, zijnen medeminnaar; daaruit volgde, dat beiden elkander vreesden, en dat verachting voor een' laf gewaanden medeminnaar hunnen haat deed toenemen. Intusschen snelde de tijd voorbij, en verouderde in zijnen loop de hartstogten en de menschen. DE MESNARS bemerkte, dat eene hopelooze liefde haar einde nabij is. De jaloezij van den marquis verdween, met de jeugd en de schoonheid zijner vrouw; hij had vele kinderen, was zelfs grootvader, en op het punt, zijne jongste dochter uit te huwen. Het keizerrijk had zijn kort en schitterend tijdvak doorloopen; de restauratie, te *Calais* ontscheept, had te *Cherbourg* weder zee gekozen; een nieuw tijdvak was aangebroken, toen de heer DE MESNARS, welke sedert lang zijne grijze haren onder eene blonde pruik bedekte, en te gelijk door de jicht en eene oude gouvernante werd geplaagd, bedacht, dat, het eiland *Malta* onherroepelijk aan *Engeland* zijnde toegewezen, hij zich van zijne geloften ontslagen kon rekenen, en zich in het huwelijk begeven.

In den *Faubourg St. Germain* woonde eene rijke weduwe, die, voor eene vrouw van zekere jaren, nog eenige schoonheid had behouden. Aan deze maakte DE MESNARS het hof. Van zijn aangenaam uiterlijk bestond geen spoor meer, want de onmeedoogende tand des tijds had onophoudelijk daaraan geknaagd; hij had zelfs eenige gebreken des ouderdoms; maar hij bezat nog zijne vorige levendigheid van geest, en de aangename losheid in de conversatie, niet van bevalligheid ontbloot, den Franschen adel der achttiende eeuw eigen. Hij wanhoopte derhalve niet, om mevr. DE MERSAN tot een huwelijk te bewegen, hetwelk hij in het belang van beiden wenschelijk achtte. Mevr. DE MERSAN, van haren kant, vond zich door het aanzoek van DE MESNARS gevleid; zij was eene oude coquette, vroom geworden, toen de wereld haar verlaten had, maar nog dobberende tusschen een' minnebrief en eene preek; zij ontweek echter de jongelieden, wier ijdelheid en ligtzinnige toon slecht met hare jaren overeenkwamen, en omringde zich van deftige menschen van rijperen leeftijd. Zoodanige aanbidders zijn standvastig, en DE MESNARS, eenmaal de zaak besloten hebbende, gaf haar niet op; de ijdelheid vervulde bij hem de plaats der liefde en verleende zijnen woorden de kracht der overreding.

DE LUSSAC, ofschoon een paar jaren jonger dan DE MESNARS, was nog meer verouderd dan deze; zijne ademhaling werd door aamborstigheid belemmerd; zijne dorre en gerimpelde handen werden door eene zenuwachtige trilling bewogen, en zijn gezigt was met eenen nevel bedekt; maar deze man, voor wien de jaloerschheid eene bezigheid was geweest, wist niet meer, wat met zijnen tijd te beginnen, toen hij deze zielsprikkeling miste; hij verliet derhalve vrijwillig de citadel, welke hij met zooveel veêrkracht en list had verdedigd, en zocht verstrooijingen bij andere vrouwen. Onbewegelijk in zijne staatkundige gevoelens, en hartstogtelijk ultra-koningsgezinde, wilde hij niet, zelfs in voorbijgaande minnarijen, strijdig met zijnen rang handelen, en maakte, benevens andere heden van zijnen leeftijd, het hof aan mevr. DE MERSAN. Indien hij niet, gelijk DE MESNARS, haar zijne hand kon aanbieden, had hij ten minste het voordeel van een aanzienlijk vermogen, waarvan hij zich zeer wel, tot bereiking zijner plannen, wist te bedienen.

De marquis had van mevr. DE MERSAN de gunst verkregen om bij haar te worden ontvangen. Zij zoude, dacht hij, ten opzigte van ouderdom en rang, zeer geschikt voor hem zijn; gelijk aan dien RICHELIEU, waarvan hij in zijne jeugd de laatste dagen had gezien, zoude hij zijn levenspad tot het eind met veelkleurige bloemen bestrooijen, de [illegible]

NEDERLAND.

AMSTERDAM 6 Febr. Wij vernemen uit 's Hage, dat Z. K. H. de Prins van Oranje heden naar Tilburg vertrekt, om aldaar eenige dagen te verblijven.

— Men meldt uit Utrecht, dat de heer Ernst op den 11 dezer aldaar een concert zal geven, waarop zich, onder anderen, ook de heer W. P. de Ch. Vrugt zal doen hooren.

— In plaats van den overleden heer J. Saportas, makelaar, is benoemd de makelaar P. Buys, te Amsterdam, als mede belast met het opmaken der prijs-courant van de effecten, ter berekening van het successieregt.

— Door de heeren Christie & Manson van King-street, St. James's Square, te Londen, is aangekondigd, dat zij, op den 29 April en volgende dagen, volgens opdragt der executeuren, in hunne zaal in het openbaar zullen verkoopen: Het eenige en zeer kostbare kabinet van antieke edelgesteenten, bestaande hoofdzakelijk uit Intaglio's, van wijlen den prins Poniatowski, en herkomstig uit deszelfs paleis te Florence, bestaande uit gegraveerde gedenkpenningen en ringen, voorstellende onderwerpen uit de Grieksche en Romeinsche dichters en geschiedschrijvers, alsmede eene zeer talrijke verzameling van portretten van de uitstekendste karakters der oudheid, benevens schoone cameën, scarabeën, en kleine Egyptische afgoden. Deze beroemde verzameling zal vijftien dagen vóór de verkooping ter bezigtiging der kenners gesteld worden, en uitvoerige catalogussen zijn verkrijgbaar.

— Naar men verneemt, heeft het Z. M. dezer dagen behaagd den generaal-majoor baron van Quadt Huchtenbroek, commanderende de tweede brigade van de 2de divisie infanterie, het opperbevelhebberschap van de vesting Grave op te dragen, voor zoo lang als deszelfs hoofdkwartier aldaar zal verblijven.

— Nog verneemt men, dat het Z. M. onlangs behaagd heeft, den heer E. de Wolff, buiten kosten of bezwaar van het Rijk, te benoemen tot Nederlandschen consul voor de staten Alabama en Florida, in de Vereenigde Staten van America; zullende hij zijn verblijf te Mobile hebben.

Ook moet er bepaald zijn, dat de consuls te Mobile, New-Orleans, Boston, New-York, Philadelphia, Baltimore, Norfolk en Charlestown, voor de havens van derzelver district, waar zulks noodig zoude mogen zijn, vice-consuls zullen kunnen benoemen; zullende, in geval van goedkeuring door de hooge autoriteit, de benoeming geschieden door de consuls, op den voet van art. 22 van het reglement van den 22 Januarij 1814 en mitsdien voor hunne rekening en ten hunnen pericule.

Voorts is aan de overige hierna vermelde consulaten in de Vereenigde Staten van America, de volgende uitbreiding gegeven, als: 1°. dat te New-Orleans zal zich uitstrekken over de staten Louisiana en Mississippi; 2°. dat te Boston, over de staten Massachusetts, Rhode-Island, Maine en New-Hampshire; 3°. dat te New-York, over de staten New-York, New-Yersey en Connecticut; 4°. dat te Philadelphia, over de staten Pensylvanie en Delaware; 5°. dat te Baltimore, over den staat Maryland en het district Columbia; 6°. dat te Norfolk, over den staat Virginie; en ten 7°. dat te Charlestown, over de staten Zuid-Carolina, Noord-Carolina en Georgie.

'S GRAVENHAGE 5 Febr. Door den opper-kamerheer is bekend gemaakt, dat het hof, op heden Woensdag den 6 dezer, den ligten rouw voor den tijd van acht dagen zal aannemen, wegens het overlijden van H. K. H. Mevrouw de Prinses Marie Christine Caroline Adelaïde Françoise Léopoldine van Orleans, hertogin van Wurtemberg.

Part. Corresp. BRUSSEL 5 Febr. Een gedeelte van het Belgische Ministerie heeft, zoo als ik u gisteren gemeld heb, het Kabinet verlaten, en de aangebleven ministers hebben de prorogatie der Kamers tot den 4 Maart besloten, in afwachting, dat zij eene ontbinding zal ten gevolge hebben.

De heer d'Huart wordt in het departement van Financiën opgevolgd door de heer de Mérode, wiens naam alleen het geheele Staatkundige stelsel van ons Kabinet uitdrukt. Men weet, dat het de heer de Mérode is geweest, die, met den Prins de Ligne, al de draden der intrigue bewogen heeft, door welke de Poolsche generaal Skrzynecki met den rang van divisie-generaal in het Belgische leger is geraakt; dat hij te Parijs alle pogingen bestuurd heeft, om de gemoederen ter gunste van België op te winden; dat hij het is, die de bekende brieven en brochures aan lord Palmerston en aan de Fransche afgevaardigden heeft geschreven; dat hij op de Belgische geestelijkheid den grootsten invloed uitoefent, en bij de verkiezingen gezegd kan worden, in de kleine steden en gemeenten al de meeningen te beheerschen; dat eindelijk, vooral, de heer de Merode het is, die het Gouvernement van vorst Leopold op den weg gebragt en voortgedreven heeft, waarop het zich thans bevindt. Dit een en ander laat naauwelijks nog [illegible] het Belgische kabinet zal besturen. (*De Correspondent schijnt te vergeten, dat de heer de Mérode de portefeuille slechts ad interim heeft verkregen, en dat men meent, dat zijne denkwijze is veranderd, hetgeen ook zijn blijven in het Ministerie verklaart.*)

De terugroeping der Oostenrijksche en Pruissische gezanten uit Brussel, waarvan ik gisteren gewaagde, is thans, naar men stellig verzekert, buiten allen twijfel; want men wil, dat die gezanten gisteren hunne paspoorten hebben ingediend, en dezen namiddag, met al de aan hunne gezantschappen verbonden personen, deze stad zullen verlaten.

Dit besluit zou zeer scherp zijn, en sommige personen willen zelfs, dat voor dit zoo overhaast vertrek, eene andere reden zou bestaan, dan de benoeming van den generaal Skrzynecki.

Gisteren avond hadden er te Brussel verschillende volksvergaderingen plaats, en zijn er vele arrestatiën gedaan; heden avond ducht men dezelfde ongeregeldheden, en men begint ernstig te vreezen, dat de opgewondenheid van het volk zich niet lang meer tot kreten en bedreigingen zal bepalen. Ook het garnizoen der stad is nogmaals versterkt, en gedurende den geheelen nacht is de infanterie, kavallerie en artillerie onder de wapenen geweest.

Verschillende vreemde en ook Belgische familiën hebben Brussel verlaten, uit vreeze, dat dezelfde wanorden, die in 1830 en 1835 gepleegd werden, op nieuw zullen plaats hebben.

Het Belgische leger, hetwelk thans uit 82,000 man bestaat, zal door het oproepen van de miliciëns van 1826, 1827 en 1828 nog versterkt worden, zoo dat het weldra op 100,000 man zal gebragt zijn.

Bijna elk uur, zoowel bij nacht als bij dag, vertrekken van hier koeriers en estafetten, of komen dezelve alhier aan.

Al de beambten bij het ministerie van justitie hebben bij den heer Ernst hunne opwachting gemaakt, om hem hun leedwezen over zijne aftreding te betuigen. De heer Ernst heeft verklaard, dat de questie omtrent het grondgebied de eenigste oorzaak was, dat hij en de heer d'Huart voor hunne posten hadden bedankt, en dat zij hoop koesterden zich weldra openlijk omtrent het door hun genomen besluit te verklaren.

Meer dan 300 jonge lieden hebben zich alhier als vrijwilligers bij de garde civique doen inschrijven.

BRUSSEL 5 Febr. Vorst Leopold heeft drie gewigtige besluiten genomen. Bij het eerste zijn de Belgische kamers tot den 4 Maart geprorogeerd; bij het tweede is het ontslag van den heer d'Huart, minister van Financiën, aangenomen, en de graaf Felix de Mérode, minister van Staat, voorloopig met de waarneming van dat ministerie belast; bij het derde is het ontslag van den heer Ernst, minister van justitie aangenomen, en aan den heer Nothomb, minister voor de openbare werken, insgelijks voorloopig dat ministerie opgedragen.

— Algemeen verwacht men alhier, dat het besluit der prorogatie door eene ontbinding der Kamers zal gevolgd worden, en dat het Belgische bewind alzoo slechts tijd poogt te winnen, om de gemoederen tot eene aanneming der gewijzigde 24 artikelen voor te bereiden, behoudens eene verandering, betreffende het punt van den tol op de Schelde, waartegen van alle kanten de stemmen zich luide verheffen.

— Men verzekert, dat de *Moniteur* morgen opehelderingen zal bevatten, omtrent het besluit der prorogatie, en dat waarschijnlijk het bewind niet zal wachten tot den 4 Maart, om het besluit te doen kennen, dat hetzelve ten aanzien van de voorstellen der Londensche Conferencie moet nemen.

— In den *Commerce Belge* leest men omtrent het besluit van Vorst Leopold, strekkende tot prorogatie der Kamers, onder anderen, het volgende: « Gedurende den tijd, die er zal verloopen, totdat de Kamers weder zullen vergaderen, heeft het bewind heilige pligten te vervullen; hetzelve behoort te waken voor de inwendige rust, en elke poging, die de orde mogt verstoren, krachtdadig weten tegen te gaan. Wat de buitenlandsche staatkunde betreft, moeten de ministers steunen op de bekende gevoelens van de algemeenheid der natie, en zich openlijk verklaren over hetgeen het wil, en wat te doen is, om de sinds acht jaren verkregen welvaart en bloei te waarborgen. Onder die voorwaarden zal het bestuur er in slagen, om het geheele vertrouwen der goede burgers te winnen, en zijne gewigtige, doch moeijelijke taak met goed gevolg te vervullen. De kamers, hoe zij ook mogten zamengesteld zijn, zullen alsdan moeten erkennen, dat het bewind alles gedaan heeft, wat *menschelijk mogelijk was*, ten einde tot de minst ongunstige oplossing te geraken; eene oplossing, die, zoo als wij niet ophouden te hopen, vredelievend zal zijn.

— De *Observateur* behelst verschillende bijzonderheden omtrent de opneming van den generaal Skrzynecki in het Belgische leger, waaruit blijkt, dat het bestuur van Vorst Leopold werkelijk geweigerd heeft aan den aandrang der gezanten van Oostenrijk en Pruissen toe te geven, om den bedoelden generaal alsnu uit het leger te verwijderen.

— De *Commerce Belge* berigt, dat hoewel de gezanten van Oostenrijk en Pruissen zich steeds op hun vertrek houden, zij echter nog niet vertrokken zijn. Volgens genoemd blad meende men te Brussel, dat zij alvorens nadere instructiën van hunne Hoven zouden vragen; terwijl de bovengemelde besluiten van Vorst Leopold misschien een ander aanzien aan deze zaak zouden kunnen geven.

— De gisteren aangekondigde volksvergadering heeft werkelijk plaats gehad, en zijn daarbij eene groote menigte personen van allerlei slag tegenwoordig geweest. Vele redenaars hebben zich daarbij met hevigheid over den staatkundigen toestand van België uitgelaten. Desniettemin is de rust niet verstoord geworden.

— Het *Journal du Commerce d'Anvers* berigt, dat te Antwerpen het gerucht loopt, dat die vesting in staat van beleg zoude gesteld worden.

— Bij voortduring heffen de Belgische dagbladen, en voornamelijk die van Antwerpen, luide klagten aan, tegen de bepaling van het door de Londensche Conferencie ontworpen verdrag, wegens de Scheldevaart, waarbij het heffen van een tol van *f* 1.50 per ton aan ieder schip, dat de reis naar Antwerpen heen en weder doet, is bepaald. Zij beweren, dat deze bepaling uiterst drukkend is voor de scheepvaart in België, en als ware het, gelijk staat met eene sluiting der Schelde.

Het *Journal d'Anvers* berekent, onder anderen, dat de drie stoombooten, die alsnu de reis doen tusschen Londen en Antwerpen, jaarlijks eene som van *f* 108,000 zullen moeten betalen. Ook wat de zeevaart betreft, [illegible] genoemd blad de berekening, dat, tot grondslag nemende het getal schepen, die in 1838 te Antwerpen zijn binnengeloopen, er eene andere som van *f* 385,572 zoude moeten voldaan worden.

Opmerkenswaardig is het, dat alle dagbladen, zonder onderscheid van kleur, zich tegen deze voor den Belgischen handel, zoo als zij het noemen, zoo drukkende bepaling verklaren, en, dat zelfs zij, die tot dus verre de meeste schikkings gezindheid hadden aan den dag gelegd, en met name de *Indépendant* en het *Journal d'Anvers* zich daartegen uitdrukkelijk verklaren. Het eerstgenoemde meent zelfs, dat, ingeval van aanneming der 24 artikelen door het Belgische bewind, er geen ander middel zoude overblijven, om Antwerpen voor eenen volkomen ondergang te bewaren, dan het afkoopen op de eene of andere wijze van het tolregt op de Schelde.

— De *Moniteur* doet eene oproeping aan alle Belgische paardenkoopers en paardenhoudende landbouwers, om voor de dienst der kavallerie geschikte paarden, die in hun bezit mogten zijn, aan de administratie der onderscheidene regementen te verkoopen, door welke de prijs daarvoor in gereed geld zal betaald worden. Naar het schijnt, is deze maatregel een gevolg van het verbod der Pruissische regering van den uitvoer van paarden uit de Rijnprovinciën naar België.

— In den *Observateur* leest men, dat den 2 dezer eene batterij artillerie naar Genck, op drie en een half uur afstands van Maastricht, is getrokken. Volgens genoemd dagblad, is in het camp van Beverloo het bevel afgekondigd, dat geen vreemdeling zich daarin mag vertoonen. De schildwachten moeten in last hebben, om op elken persoon, die in het camp zou willen doordringen, te schieten. In weêrwil van het ongunstige jaargetijde, heeft die legerplaats een zeer levendig aanzien. Bij het aanbreken van den dag, tot dat de taptoe slaat, zijn de troepen op de been. Ten einde aan de vestingwerken, die aldaar worden aangelegd, te arbeiden, worden d[…] elke compagnie dagelijks eenige manschappen geleverd; terwijl elk regem[…] eene schans of lunette moet tot stand brengen. Ten slotte zegt de *Ob[…]vateur* nog, dat de oude en jonge krijgslieden van strijdlust branden[…] met ongeduld wachten naar het oogenblik, dat zij aan de vijanden België zullen kunnen bewijzen, dat het België van 1839 niet meer dat 1831 is. De ijver en opgewondenheid der troepen zijn nog toegenom[…] sinds men stellig vernomen heeft, dat de Poolsche generaal Skrzy[…] door Vorst Leopold in het leger is opgenomen.

— De Luiksche *Espoir* spreekt van het bijeentrekken van eene Pruissi[…] leger-afdeeling van 60,000 man op de Belgische grenzen.

— Het *Journal de Belgique* zegt van goederhand te kunnen verzeke[…] dat het berigt, dat de kardinaal aartsbisschop van Mechelen aan zijne o[…]derhebbende geestelijken eenen herderlijken brief zoude gezonden hebb[…] waarbij de oorlog, die alsnu zoude kunnen ontstaan, een heilige oo[…] verklaard wordt, van allen grond ontbloot is. Het genoemde blad vo[…] er zelfs bij, dat door den bedoelden prelaat tot dus verre nog niets omt[…] de tegenwoordige omstandigheden is openbaar gemaakt.

— Volgens het *Journal de Liège*, is de deputatie van de Kamer v[…] Koophandel van Luik, die naar Brussel was vertrokken, ten einde ve[…]gen in te dienen, omtrent de industriële crisis, waaraan België alsnu blootgesteld, door de ministers met bijzondere welwillendheid ontvangen.

Ook van den anderen kant, wil men, dat de onrust, die zich sedert ee[…] dagen onder de werklieden van den heer J. Cockerill heeft geopenbaa[…] voornamelijk zoude toe te schrijven zijn aan het gerucht, dat deze ind[…]triëel zijn établissement naar Rusland wilde overbrengen.

— Sinds eenige dagen is de heer Riez, op aanzoek van zijne vriend[…] voorloopig in vrijheid gesteld.

— Men verzekert, dat de generaal van Halen, die voor het Spaans[…] gouvernement eene zending naar Londen vervult, voornemens is naar Be[…] te komen.

— De majoor Viliers is tot commandant der citadel van Luik en [...] majoor Kessels tot commandant van de *Chartreuse* benoemd. Deze laa[…] zal het opperbevel voeren over de artillerie.

— De *Messager de Gand et des Pays-Bas* bevat, in zijn nommer v[…] den 4den dezer, eene soort van staatkundige geloofsbelijdenis, waarin, o[…] anderen de navolgende opmerkelijke zinsneden voorkomen.

Hetgeen de *Messager* verlangt, heeft hij reeds dikwerf beleden; h[…] de eenheid der achttien Nederlandsche gewesten; maar ook meer dan [...] heeft hij verklaard, dat, ingeval de revolutie hare zaak mogt winnen, alsdan voor België een zamenstel verlangt, zoodanig, dat het een best[…] kunne hebben, is het niet bloeijende, dan toch dragelijk. In dat g[…] wil hij een België, waaraan geheel Limburg en geheel Luxemburg beho[…] Eerst en vooral verlangde hij de algeheelheid van het Koningrijk der [...]derlanden; dat niet kunnende, verlangt hij de algeheelheid van het [...]ningrijk België.

Met betrekking tot den tol, zegt de *Messager*, dat het tractaat der [...] artikelen de Schelde voor België sluit. Deze tol, dus gaat hij voort, [...] welken men de scheepvaart op onzen grooten stroom wil belasten, zou [...] ondergang van den koophandel, en bij gevolg ook van de nijverheid zijn, [...] ons land, alwaar nijverheid en handel de eerste beginselen en drijfvede[…] zijn van het stoffelijk leven. Die tol is eene voorwaarde, van welke de *Me[…]sager* even weinig als de overige organen van andere Staatkundige meeni[…]gen iets wil weten; hij voelt zich niet geroepen, om eenen nationalen ze[…]moord aan te bevelen.

Van al de oplossingen, zegt hij verder, is die, welke de Conferencie [...] heeft voorgesteld, de noodlottigste; elke andere zou ver daarboven zijn [...] verkiezen. Men vereenige ons met Frankrijk, men verdeele onderling on[…] gewesten, men versnippere ons zelfs in hertogdommen en graafschappen gelijk voormaals; doch men doeme ons niet om Staatkundig, zedelijk [...] stoffelijk te zieltoogen; men voere ons niet weder tot het verdoovende [...] verstijvende terug van het Oostenrijksche beheer.

Thans derhalve sluit de *Messager* zich aan, op zijne beurt, aan h[…] stelsel van tegenstand, en hij doet zulks in den naam van al de eerw[…] mannen, wier staatkundige gevoelens hij voorstaat. Het tractaat, met zij[…] onwaardige en verderfelijke bepalingen worde alzoo, tot elken prijs, verwo[…]pen. Dat de Regering, steunende op geheel België, hetwelk ditmaal slec[…] ééne stem heeft, hetzelve onbeschroomd met voeten trede! — Geene l[…] aanneming, geene aarzeling hebbe meer plaats!

Wij beklagen onze bewindsmannen, indien zij er nog aan denken, z[…] aan de eischen der diplomatie te onderwerpen. Zeker het staal van Fra[…]rijk zou het nieuwe Koningschap in het verminkte en verarmde België [...] kunnen handhaven; maar welk zou er het lot van dat Koningschap zijn. [...] gestadigen strijd met al de partijen, zonder onderscheid, en door allen even[…] gehaat, veracht en gevloekt, zou het een aanzijn nog veel ellendiger d[…] het ellendig bestaan der onderdanen te torschen hebben.

Maar, het gouvernement haaste zich. Geen uitstel meer: het doe uitspraak. Elke dag van uitstel is een dag van verlies en verderf. Een land van Nijverheid als het onze, kan deze onzekerheid, die alle bedrijven verlamt, niet uithouden.

Men versta ons wel — aldus eindigt de *Messager* — eenmaal burgers geworden zijnde (hoewel tegen onzen zin) van een koningrijk België, kunnen wij de hand niet leenen, om ons nieuwe vaderland, al ware het dan ook slechts tijdelijk, te helpen benadeelen, tot verrijking en ter dienste van het Hollandsche volk en van den Hollandschen Koning, hoezeer wij ook voortgaan met het eerste te sympathiseren, en den laatsten te beminnen en hoog te schatten. Nog altijd is de *Messager* de warme voorstander van het koningrijk der Nederlanden; maar hij zal nimmer de advocaat van Holland zijn.

Uit deze opmerkelijke geloofsbelijdenis mag men, wetende, dat de *Messager* het orgaan is van een aanzienlijk gedeelte van den industriëlen stand, het gevoelen opmaken, dat de Belgische industrie, in dit bijzonder geval, zich met de alreeds bestaande revolutionaire partij vereenigen zal, om den tegenstand tegen het gewijzigde eindtractaat te versterken. Dat zoo zijnde, zal Vorst Leopold, hoe gaarne hij voor zich zelven de zaak in der minne zoude afdoen, bezwaarlijk het eindtractaat durven aannemen.

— Omtrent de aanneming door den Koning der Nederlanden van de gewijzigde 24 artikelen, laat de *Messager de Gand* zich op de v[…]

---

ring vergetende, welke zijn huwelijk en zijne jaloezij in die aangename levenswijze hadden te weeg gebragt. Na een keurig toilet te hebben gemaakt, begaf zich de marquis op eenen avond naar het hôtel van mevr. DE MERSAN. Men dient hem aan, hij treedt binnen, en nadert iemand, dien hij door zijn slecht gezigt voor de vrouw van den huize aanziet. Mevr. DE MERSAN was nog niet beneden, en hij sprak den chevalier DE MESNARS voor haar aan! De marquis trad achteruit, alsof hij op eene slang had getrapt, en de ander herkende aanstonds zijnen gehaten medeminnaar. De haat dezer twee mannen, sedert zoo vele jaren sluimerende, gaf hun voor een oogenblik de levendigheid hunner jeugd weder. Beiden zagen in deze ontmoeting een voorwendsel en eene nieuwe oorzaak van haat.

« Mr. de marquis, » riep DE MESNARS uit, « het is mij onbekend, of mevr. DE MERSAN u zal willen ontvangen; maar ik verbied u om hier te verschijnen. »

« Gij zijt een lompe vlegel! » hernam de marquis, zich zoo goed mogelijk overeind houdende.

« Gij zult mij van die beleediging satisfactie geven. »

In dit oogenblik kwam mevr. DE MERSAN in het vertrek, en de twee medeminnaars beijverden zich hunnen haat en booze ontwerpen voor haar oog te bedekken.

Acht dagen werden aan wederzijdsche toebereidselen gewijd; elk der twee tegenstanders verheugde zich over de vrees, welke hij zijnen vijand inboezemde, en verwachtte van den ander eenig blijk van lafhartigheid. Zich over hunnen stap schamende, en bevende voor de gevolgen, vertrouwden zij zich aan niemand, en bepaalden schriftelijk de voorwaarden van den strijd. Zij kozen den degen tot wapen. Daar men gewoonlijk in een dergelijk tweegevecht zijnen rok uittrekt, en het weder koud en regenachtig was, besloten zij niet in het open veld, maar in een digt vertrek te vechten; het was geenszins noodzakelijk, dat de overwinnaar des anderen daags jicht- of kramppijnen leed. Men zoude zonder getuigen vechten, maar elk van beiden zoude eene schriftelijke verklaring stellen, welke hen van alle vermoeden van moord zou zuiveren. Aan het eind van den tuin van den marquis was een stal, en daarboven een ruime hooizolder. Deze werd voor het terrein gekozen.

Ten bepaalden dage begaf zich DE MESNARS naar het hôtel van DE LUSSAC: hij was alleen, te voet, en droeg zijnen degen onder zijnen mantel verborgen. Thans zoude hij eindelijk zijnen haat den ruimen teugel kunnen vieren; thans zoude hij dit hôtel binnentreden, voor hetwelk hij zoo vele lange nachten, aan vertwijfeling en minnenijd ter prooi, had doorgebragt, en nu, met de gebreken des ouderdoms beladen, zoude hij geenszins voor dezen hartstogt zijner jeugd zijn leven wagen: de marquizin was sedert lang door hem vergeten; zonder van medeminnaar te veranderen, was hij van liefde veranderd. In zijne overdenkingen verzonken, ging hij den tuinmuur rond, en sloop den stal binnen, waarvan men de deur met opzet had opengelaten; vervolgens klom hij met veel moeite de trappen op, en bevond zich in tegenwoordigheid van den marquis.

« Zijt gij het, mr. DE MESNARS, » zeide de marquis, knipoogende, om beter te kunnen zien.

« Ik ben het zelf, » antwoordde deze. « Gij zult mij op staanden voet beloven, dat gij bij mevr. DE MERSAN niet meer zult verschijnen, of trek van leer. »

« Sta, » riep de marquis, « verspil geene onnutte woorden. »

Maar, helaas! het woord alleen was den strijdenden overgebleven. Sedert twaalf jaren konden zij zich slechts met behulp van eenen kamerdienaar aan- en uitkleeden, en zij waren genoodzaakt, elkander deze dienst te bewijzen: vervolgens trokken zij van leer, en het gevecht nam een' aanvang. DE MESNARS had een goed gezigt; maar zijne vingers, stijf van de jicht, konden zijnen degen niet vasthouden, waarvan het gevest steeds zijne zwakke handen ontglipte. De marquis, daarentegen, had kracht genoeg om den degen te hanteren, maar elke beweging van zijnen arm deed zijne aamborstigheid toenemen, en zijne verduisterde blikken zochten, zonder hem duidelijk te zien, den vijand, die vlak tegenover hem stond. De marquis stak derhalve in het wild; terwijl DE MESNARS geene kracht had om toe te stooten.

« Waar zijt gij, mr. DE MESNARS? » riep de marquis.

« Ik ben geen' duim breed achteruit gegaan. »

Meer en meer door het gevecht verhit, vonden de twee vijanden, dat de wraak te lang doof bleef naar hunne wenschen; maar wanneer eene levendige ontroering het bloed in beweging brengt, stroomt het naar de uiterste deelen; dan worden de jichtpijnen heviger, het gezigt slechter en de ademhaling benaauwder. De degen viel uit de handen van den chevalier; en de marquis viel uitgeput op eenen matten stoel, het eenige meubel van het vertrek, waarin zij zich bevonden.

Intusschen hoorde de stalknecht van den marquis een ongewoon gerucht; hij klom op zijne kousen naar boven, en, verbaasd, hetgeen hij zag niet kunnende gelooven, haastte hij zich de marquizin te waarschuwen.

Deze had haren biechtvader bij zich, en ijlde met hem naar de bepaalde plaats; op het oogenblik hunner aankomst beurde de chevalier zijn' degen van den grond, en de marquis stond op, om het gevecht te hervatten.

« Trouwlooze! » riep de marquizin uit, tusschen de beide kampvechters tredende, « is dat, hetgeen gij mij vóór veertig jaren hebt beloofd? »

« Laat af, mevrouw, » zeide DE LUSSAC, « de strijd heeft geenszins plaats om u. »

« Gij hebt uw woord gegeven, Mr. DE MESNARS, » vervolgde de marquizin, « dat gij het leven van mijnen echtgenoot zoudt eerbiedigen; en gij, mijnheer de abt, voer hier de taal der godsdienst, en tracht die heeren tot betere gevoelens te brengen; ik, ongelukkige, ben oorzaak.... »

« Ik zeg u immers van neen, mevrouw; wij vechten alleen, omdat Mr. DE MESNARS dermate op Mevw. DE MERSAN is verliefd geraakt, dat hij mij haar huis heeft ontzegd, zonder het minste regt hiertoe te hebben. »

« Geef mij ten minste eene geloofwaardige reden, Mr. de marquis; het huis van Mevrw. DE MERSAN zal gesloten worden, want zij gaat *Parijs* verlaten, om op een harer landgoederen te wonen; zij is dezer dagen met haren pachter getrouwd. Mr. de abt heeft hen dezen morgen vereenigd; het is het nieuws van den dag. »

« Onmogelijk! » riep DE MESNARS uit.

« Ik kan u deze daadzaak bevestigen, » zeide de abt; « Mevrw. DE MERSAN heeft haren pachter gelukkig gemaakt, een man van 30 jaren, die zeer wel denkt; zij voert thans den naam van mad. GUIRAUD. »

« Ik beloof u, » zeide de markies tot zijnen vijand, « om nimmer bij mad. GUIRAUD te verschijnen. »

« Mr. de markies, » sprak DE MESNARS, « ons tweegevecht heeft veertig jaren te laat plaats gehad. »

gende wijze uit: « De aanneming van Koning Willem is eene gewigtige gebeurtenis. Deze gebeurtenis vereenvoudigt den toestand van België en verhaast voor hetzelve het oogenblik van crisis. Men weet immers, dat de Conferencie verklaard heeft, dat, zoo de Koning van Holland aanneemt en België weigert, men tot dwangmaatregelen de toevlugt zal nemen, om de toestemming van België te verkrijgen. Het vaderland zal dus behoefte hebben aan de eensgezindheid en de geestkracht van al zijne kinderen, zonder onderscheid van staatkundige gevoelens, ten einde aan het betreurenswaardigste lot te ontgaan.»

— In de gemeente Somergem heeft eene vrouw een kind met twee hoofden ter wereld gebragt; gelukkig, dat het wanschepsel dood is geboren. De twee hoofden bevinden zich boven elkander. Deze zonderlinge vrucht is door den geneesheer der plaats, den heer Fobé, dadelijk opgezonden naar de hoogeschool van Gend.

DUITSCHLAND.

WEENEN 24 Jan. Sedert eenige dagen is alhier sprake van eene ophanden zijnde verloving, tusschen de aartshertogin Hermine, dochter van den aartshertog Palatijn, met Z. K. H. den grootvorst troonopvolger van Rusland, die binnen korten tijd alhier wordt verwacht. Bij gelegenheid van Hoogstdeszelfs verblijf, zal alhier in de nabijheid dezer stad een legercamp geformeerd worden, waaraan ook het garnizoen dezer hoofdstad deel zal nemen.

STUTTGARD 1 Febr. Z. M. de Koning heeft op heden in persoon de gewone landsdag vergadering van de stenden geopend, en daarbij eene troonrede gehouden, waarin Z. M. den vooruitgaanden bloei van het koningrijk betoogt, en mededeeling doet van de verloving van H. K. H. de Prinses Sophie met Z. K. H. den Erfprins van Oranje, den goeden staat der financiën, alsmede van de voorstellen, die Z. M. dezer vergadering, in den loop harer zittingen, betrekkelijk veranderingen en verbeteringen van wetten, instellingen en inrigtingen, zal voordragen. Na afloop waarvan de president van de eerste kamer, vorst van Hohenlohe Langenburg, de troonrede met gepaste bewoordingen heeft beantwoord.

— Volgens berigt uit Oberwesel, heeft zich het ijs op den Rijn den 31 Januarij van den Lurlei tot beneden Bacharach vastgezet. Het lager gedeelte van Oberwesel was overstroomd, en de ijsbergen, die zich op het ... opgestapeld hadden, waren zoo groot, dat men, ook bij de spoedigste gunstige verandering van het weder, de scheepvaart nog langen tijd vreesde gestremd te zien.

VAN DEN ROER 1 Febr. Sedert gisteren namiddag, neemt alhier alles eene militaire houding aan. Gisteren werden, door middel van de télégraaf, uit Berlijn bevelen ontvangen, waarop van Keulen naar alle rigtingen koeriers werden afgezonden, om de geheele krijgsreserve op te roepen, met de order, dat dezelve binnen 24 uren marschvaardig moet zijn. In Wezel had men de Rijnbrug afgenomen, doch is het bevel gegeven, dezelve wederom te leggen; alles begeeft zich naar de Belgische grenzen; intusschen gelooft men niet, dat de oorlog zal uitbarsten.

HANOVER 2 Febr. Onlangs heeft de *Hanoversche Zeitung* een verslag medegedeeld, betrekkelijk de werkzaamheden van de amortisatie-kas, waaruit blijkt, dat door dezelve tot ultimo December 1838 is gerembourseerd eene som van 3,146,299 thalers aan obligatiën van de publieke schuld. Uit dit verslag blijkt verder, dat de amortisatie-kas voortgaat, om de obligatiën op hare geheele nominale waarde te rembourseren.

BERLIJN 2 Febr. Z. K. H. Prins August van Wurtemburg is van Stuttgard alhier aangekomen.

FRANKFORT 3 Febr. Naar men verneemt, zijn met den gewonen Oostenrijkschen kabinets koerier van hier door den koninklijk Pruissischen gezant, den heer von Schöler, dépêches gezonden aan den president der bondsvergadering, den graaf van Münch-Bellinghausen, te Weenen; welke dépêches, naar men wil, gedeeltelijk betrekking hebben tot de Hollandsch-Belgische aangelegenheden. De heer von Schöler heeft bij het groot-hertogelijk-hof, te Darmstadt, als ook bij het hertogelijk-hof van Nassau, te Wiesbaden, een bezoek afgelegd.

— Volgens berigt uit de nabijheid van Homburg, wordt de landgraaf van Hessen-Homburg van Grätz te Homburg verwacht. Op het slot Rumpenheim zullen, naar men verzekert, in de aanstaande lente al de aanverwanten van den overleden landgraaf Frederik van Hessen bijeenkomen, en worden ook de hertog van Cambridge en familie bij die gelegenheid aldaar verwacht.

— Eenige dagen geleden, is de heer Durand naar Parijs vertrokken, alwaar hij ook ten hove eene gunstige ontvangst verwacht; van Parijs gaat hij naar het zuiden van Frankrijk.

— In Keurhessen mogen de staatsbeambten, aan welke het dragen van knevels sedert lang verboden was, thans ook geene baarden dragen.

FRANKRIJK.

Part. Corresp. PARIJS 4 Febr. Reeds vroeger deed ik u opmerken, dat de tegenwoordige toestand van dit land in meer dan één opzigt als bedenkelijk voor de rust en den vrede van Europa is aan te merken. Niet, dat ik daarmede wil te kennen geven, dat het Koning Lodewijk Philips niet zoude kunnen gelukken, den dreigenden storm met goed gevolg te keeren, maar ik blijf steeds gelooven, dat ter bereiking van dit doel eene zoodanige mate van krachtsinspanning, en een zoo gunstige loop der gebeurtenissen vereischt worden, dat zich onwillekeurig de vraag opdringt, of dit wel tot het gebied der mogelijkheden zal kunnen behooren.

Het ontwerp van adres is het voorspel geweest van dit drama, hetwelk zich langzaam ontwikkelt, maar daarom misschien des te zekerder doel zal treffen; de ontbinding der vertegenwoordigende kamer is veelligt de vonk, die, in de ligt ontvlambare stoffen geworpen, dezelve in lichtelaaije vlammen kan doen ontbranden, en wanneer men de inwendige betrekkingen der elkander zoo strijdige partijen in geest en strekking aandachtig gadeslaat, overtuigt men zich meer en meer, dat Frankrijk nog bij voortduring de bedrijvige smidse is gebleven, waarin de wapenen worden bereid, met welke men eenmaal eene algemeene omkeering wil bewerken.

Geen wonder dan ook, dat sommigen, in de verschijnselen, die alhier worden waargenomen, eene schrikbarende overeenkomst meenen te bespeuren met de gebeurtenissen, die in 1830 de onverwerping van den troon van Karel X zijn vooraf gaan. Ook toen hadden de verscheidene partijen elkander de behulpzame hand gereikt, om het door de eeuwen eërbiedwaardige gebouw van het wettige koningschap onder hare aanslagen te doen bezwijken; ook toen had zich in de kamer der afgevaardigden eene geduchte tegenpartij gevormd, die, onder het schoonklinkende voorwendsel van de waarheid van het vertegenwoordigend stelsel, tegen over de zoogenaamde uitspattingen van den troon te willen handhaven, dien troon ondermijnde, en eindelijk omver rukte; ook toen werden dezelfde namen, die zich thans aan de spitse bevinden, in de gelederen der tegenstrevers van de toenmalige regering opgemerkt; ook toen was de heer Etienne de ontwerper van het staatsstuk, dat in deszelfs gevolgen den val van den oudsten tak der Bourbons na zich sleepte; ook toen waande het ministerie Polignac, tegenover de dreigende houding der revolutie, met vertrouwen een beroep op de kiezers te kunnen doen, doch het ligt nog versch in het geheugen, welke daarvan de vruchten zijn geweest. — En zal wat vroeger, in 1830, het werk der vernieling zoo krachtdadig bevorderde, als nu, in 1839, strekken tot bevestiging van het bestaande?

PARIJS 4 Febr. De gewone *Parijsche Correspondentie* berigt, dat het observatie leger, dat op de Noordelijke grenzen wordt bijeengetrokken, veel sterker zal zijn, dan in den beginne aangekondigd was. In plaats van 36,000 man, zal hetzelve tot meer dan 50,000 man opgevoerd worden, terwijl voorts verschillende regementen in de vestingen op de Belgische grenzen zullen in bezetting gelegd worden, ten einde, zoo noodig, het leger nog aanzienlijk te kunnen versterken. Voorts verneemt men ook, dat al de halfjarige verloven, die anders in de maand April worden verleend, in alle regementen zijn ingetrokken.

— Volgens den *Courier de la Moselle* wordt de generaal Gourgaud te Metz verwacht, ten einde aldaar een artillerie-park te organiseren.

— Dezen morgen zijn door verschillende commissarissen van policie alhier huisonderzoekingen gedaan, bij eenige zwaardvegers, ten einde zich te overtuigen van den juisten voorraad van wapenen, die zich in derzelver magazijnen bevinden. Ook zijn een groot aantal dolken en degenstokken in beslag genomen.

— De aandacht blijft alhier gevestigd op de ontbinding der vertegenwoordigende kamer en op de verkiezingen, welke, dien ten gevolge, over geheel Frankrijk moeten plaats hebben. De ministeriële afgevaardigden der nu ontbonden kamer hebben een committé benoemd, waarvan de generaal Jacqueminot voorzitter, en de heer Lequet secretaris zijn, ten einde de herkiezing der 221, die voor het adres gestemd hebben, te bewerken.

Van alle kanten worden circulaires, proclamatiën, enz., in gereedheid gebragt, om op den geest der kiezers invloed te kunnen uitoefenen. Men spreekt zelfs van een nieuw dagblad, dat zich uitsluitend ter taak zoude stellen, om aan de kiezers met nadruk te doen inzien, het gevaar, waaraan Frankrijk door eene zegepraal der coalitie zoude blootgesteld zijn.

— De *Presse* spreekt van eene beschuldiging, die door de coalitie tegen de zoogenaamde hofpartij is ingebragt, namelijk, dat deze het er op toe zoude leggen om de Fransche bank hare escomptos te doen verminderen, ten einde alzoo eene commerciële crisis te doen ontstaan, waarvan men de schuld op de tegenpartij zoude kunnen laden. Genoemd blad meent, dat eene zoo hatelijke aantijging geene wederlegging behoeft, en dat overigens de namen van de leden der directie van genoemde bank, die meest allen tot de coalitie behooren, het beste bewijs is van de ongerijmdheid dier beschuldiging.

— Gisteren avond is er een koerier, met dépêches van Vorst Leopold, aan het paleis der Tuilerien gearriveerd. Dit was de derde, die sedert gisteren van den kant van België aldaar is aangekomen.

— Uit Toulon schrijft men, dat aldaar een schip met 50 rijkswerklieden naar Vera-Cruz is vertrokken, om aan de herstelling der vestingwerken van St. Jean d'Ulloa te arbeiden. Men wil daaruit afleiden, dat de Fransche regering vooreerst nog geen voornemen heeft dit kasteel te ontruimen.

— Sedert eenigen tijd, wordt te Rheims eene nieuwe soort van mousserenden wijn verkocht, die men met den naam van muzijkalischen champagne bestempelt. Dezen naam heeft hij, naar men wil, aan de uitvinding van eene soort van glazen te danken, die, zoo lang de wijn in dezelve bruist, eenen klank als die van Aeoolsharpen voortbrengen.

— Mlle. Rachel heeft dezer dagen haar contract met het Théâtre Français, waarbij haar 12,000 frs. 's jaars waren toegezegd, op grond, dat zij bij het sluiten van hetzelve minderjarig was, verbroken. Zij eischt thans 40,000 frs. en twee maanden verlof per jaar.

BAYONNE 30 Jan. Don Carlos bevond zich den 26 ll. nog te Azcoitia. Het schijnt, dat de laatste krijgsbeweging van Espartero, van Miranda in de rigting van Orduna, geene gevolgen heeft gehad. Marotto heeft zijne vorige stellingen in Alava hernomen.

SPANJE.

MADRID 26 Jan. Aanstaanden maandag wordt de president van den raad in de hoofdstad verwacht. Men zegt wederom, dat de generaal Alaix voor de portefeuille van oorlog heeft bedankt; terwijl men wil, dat Narvaez hem zoude opvolgen. De generaal Espartero beklaagt zich voortdurend, dat hij geene genoegzame ondersteuning uit Madrid erlangt, om zich tegen de Carlisten, die eene groote expeditie gereed maken, te kunnen voorbereiden. Men zegt, dat de Carlisten tegen de hoofdstad willen oprukken, en dat het leger door den zoon van Don Carlos zal worden aangevoerd. Madrid wordt in staat van verdediging gebragt; de inspecteur van de kavallerie, Terraz, heeft verklaard, dat hij tegen het begin van het voorjaar een corps kavallerie van 3,000 man zal georganiseerd hebben.

— Volgens de tijdingen uit Valencia dd. 21 dezer, zou Cabrera zich voor de stad Murviedro bevinden, en reeds de voorsteden bedreigen. De generaal Narcisso Lopez is van Valencia naar Madrid vertrokken, ten einde eenige mededeelingen omtrent de in Valencia opgerigte Junta's te doen.

STADSNIEUWS.

BEVALLEN. 2 Feb. C. G. Aeijelts, geb. van Toll, D. — 3 Feb. A. M. van Ingen, geb. van Kleeff, D. — M. W. Pfeifer, geb. André, D. — 5 Feb. S. J. Muntendam, geb. Visscher, D. — G. M. J. Fischer, geb. Vreedenberg, Z.

OVERLEDEN. 1 Feb. W. Boot, wed. J. P. Kunne, 79 j. — G. Meijerink, wed. H. Stroothuis, 67 j.

Beursprijzen der Effecten.

AMSTERDAM, 6 Februarij, 4½ ure.

OMSCHRIJVING DER EFFECTEN.		volg. de Soct. tot nut des Obligatiehandels. van	tot	gebleven	volgens de Effecten-Societeit. laagste	hoogste	gebleven.
NEDERL. Werkelijke Schuld	2½	54⅛	¼	3/16	54⅛	3/16	3/16
Dito	5	101¼	⅜	5/16	101 5/16	⅜	5/16
Uitgestelde dito	»	»	»	»	63/64	»	»
Kansbiljetten	f	26¼	⅜	¼	26 5/16	3/16	3/16
Amortisatie-Syndic.	4½	94½	95	94⅞	94¾	⅞	»
Dito	3½	79½	80	79¾	79¾	»	»
Handel-Maatschappij	4½	173¾	174½	174⅜	174	⅜	⅜
Nieuwe dito	4½	101	½	¼	»	»	»
Nieuwe dito 1837	4½	101	¼	⅛	»	»	»
Entrepôt-Dok	4½	»	»	»	»	»	»
Oost-Ind. Leening	4	»	»	»	»	»	»
Dito	5	98½	99¼	98¾	98 11/16	99	98 11/16
Aandeelen Kansb.	4	»	»	»	»	»	»
Spoorweg Haarlem	»	»	»	»	»	»	»
Aand. Rijn-Spoorw.	4½	»	»	»	»	»	»
FRANKR. Inschrijving G. B.	3	»	»	»	78⅞	»	»
ENGELAND. Dito	3	»	»	»	»	»	»
SPANJE. Leening *Ardoin's*	5	17¼	¼	5/16	17⅛	⅝	⅝
Dito onbep. Stukk.	5	»	»	»	16 15/16	17	17
Passive	»	4¾	5¼	5⅛	5⅛	»	»
Deferred	»	»	»	»	»	»	»
Fransche Uitgestelde	»	5½	¾	⅝	5⅛	»	»
Engelsche dito	»	»	»	»	»	»	»
PORTUGAL. Oblig. te Londen	3	»	»	»	»	»	»
NAPELS. Certific. bij *L. & B.*	5	»	»	»	»	»	»
Dito *Falc. & Co.*	5	»	»	»	»	»	»
Dito te Londen	5	»	»	»	»	»	»
Aandeelen *Tavoliere*	3½	»	»	»	»	»	»
Dito te Parijs	3½	»	»	»	»	»	»
RUSLAND. *H. & C.* 1798, 1816	5	105½	¾	⅝	105⅝	»	»
Dito 1828, 1829	5	105½	¾	½	105½	»	»
Dito 1831, 1833	5	98¾	99¼	99	99	»	»
Oblig. te Londen	5	»	»	»	»	»	»
Dito te Hamburg	5	»	»	»	»	»	»
Inschr. in Assign.	6	»	»	»	»	»	»
Certific. van dito	6	»	»	»	»	»	»
POLEN. Aandeelen à fl. 300	f	»	»	»	»	»	»
Dito à fl. 500	»	»	»	»	»	»	»
PRUISSEN. Dito R. 50	»	126	127	126½	126½	»	»
Neg. Londen 1830	4	»	»	»	»	»	»
OOSTENR. Aandeelen à fl. 100	f	»	»	»	»	»	»
Dito à fl. 250	»	»	»	»	»	»	»
Metaliek	5	104¼	½	⅜	104⅜	»	»
Dito	3	»	»	»	»	»	»
Dito	2½	57½	58	57¾	57¾	»	»
Dito te Londen	5	»	»	»	»	»	»
Weenerb. *Goll & Co.*	5	103	½	½	103½	»	»
Dito	4	94¼	¾	½	94½	»	»
N. Ween. Aand. fl. 500	f	»	»	»	»	»	»
DENEMARK. Oblig. te Londen	3	»	»	»	»	»	»
BRAZILIE. Dito dito	5	78½	¾	⅝	78⅝	»	»
LOUISIANA. *Hope & Comp.*	5	»	»	»	99½	»	»
DARMSTADT Aand. bij loting	f	»	»	»	»	»	»

BEURSBERIGT.

AMSTERDAM, 6 Februarij, 1839.

In Integralen en Kansbilletten was heden de handel meer geanimeerd, hetgeen op derzelver prijzen eenen gunstigen invloed had, welke ten slotte iets williger dan gisteren blijven; de overige binnenlandsche Fondsen onveranderd; alleen vertoonden zich in 5 pCt. O. I. leening eenige verkoopers, waardoor derzelver koers ruim ¼ pCt. lager blijft.

Ten gevolge van het verhoogde merk van Parijs, verbeterden Ardoins zich, bij eenigen handel, 5/16 pCt. in prijs. Russische en Oostenrijksche onveranderd.

Griekenl. roode à £ 200. 12⅝. Columbia 2de Leening, à £ 100. 19¼. Pern 11½. Nieuwe Mexico Uitgest. 7¼. Coup. Columbia enk. f 3⅞. Dito Pern f 2 5/16, ⅜. Dito Ardoins Nov. 1837, Mei en Nov. 1838, 13½.

Koers van het Geld. Beleening 3. Prolongatie 2¾, 3. Wissel-Disconto ½ pCt.

Prijzen ten 5 Ure: Integralen 54 3/16. Kansbill. f 26 5/16. Handel-Maatsch. 174⅜. Ardoins à £ 85. 17⅝ à 11/16.

FONDSEN EN WISSELKOERSEN OP VREEMDE BEURZEN.

PARIJS, 4 Februarij.

Inschr. op ult.	5 pCt.	110.50.	Spanj. Ardoins.	5	pCt.	19⅞.
dito contant.	5 »	110 30.	Passive		»	4¼.
dito op ult.	3 »	78.55.	Napels, *Falcon*.	5	»	98.85.
dito contant.	3 »	78.40.	Portugal	3	»	22½.
Bank-Actiën		2600.	Haïti		fr.	400.
Bank bij Lafitte	fr.	1050.				

Aanvankelijk waren Fransche Fondsen zeer gewild; 3 pCt. stegen tot 78 82½, doch, ten gevolge van vele verkoopen, welke men voornamelijk toeschrijft aan orders uit de provinciën, op het berigt van de ontbinding der Kamer, zijn dezelve weder in prijs teruggegaan, en blijven 78.55; 5 pCt. openden op 110.70, en blijven 110.50. Met ongeduld ziet men de berigten uit België te gemoet, evenwel gelooft men alhier, dat die zaken zich in der minne zullen schikken. Ardoins waren zeer gewild, op het gerucht, dat er in Engeland eene nieuwe leening zoude gesloten zijn; geopend op 19, blijven dezelve 19⅝, hetgeen ⅝ rijzing is. Na de beurs: 3 pCt. 78.62½. Wisselk. Amst. 1/m 57 3/16, 3/m 57⅛.

ANTWERPEN, 5 Februarij.

Metaliek	5 »	107.	Ardoin	5	pCt.	16⅞.
Partialloten	f	478.	Napels, *Falcon*.	5	»	93¾.
Loten fl. 500.	»	850.	Pruiss. Loten.		f	124¼.
Pol. Lot. fl. 500.	»	138.				
dito 300.	»	120½.				

Reeds bij het openen der beurs waren Ardoins heden zeer gewild, en vertoonden zich daarin verschillende koopers; de prijs opende 16⅞, en blijft 17 geld; het merk van Parijs was niet bekend. Premiën mede gewild; 1/m 17⅞, ⅜ d. ⅛. Brazilianen zonder handel 76¾ à 77. Belgische Fondsen waren iets vaster; 5 pCt. openden 95⅞, stegen tot 96, en blijven 95⅞ g., ⅞ p. Aandeelen in de Bank voor de Volksvlijt 96⅞ à 97. *Société de Commerce* hebben zich mede in prijs verbeterd; geopend op 89½, blijven dezelve 91⅛ à ⅛.

BRUSSEL, 5 Februarij.

De bezorgdheid was heden minder sterk dan gisteren; de door het bestuur genomen besluiten schijnen eenen gunstiger loop tot den gewenschten uitslag aan te duiden. Daar het evenwel onmogelijk is, hieromtrent een besluit op te maken, waren echter de Fondsen meer gevraagd, welker prijzen genoegzaam gedaald zijn, om koopers uit te lokken. De liquidatie was heden onbelangrijk. 2½ pCt. Belgische Fondsen 52½ g. 5 pCt. 95½. 3 pCt. 66½. In Ardoins was geene variatie; het merk van Parijs niet bekend zijnde, zijn dezelve, met weinig handel, genoteerd 16⅞.

BERLIJN, 1 Februarij.

Pruiss. Leen.	4 pCt.	102.	Pol. Lot. fl. 500		pCt.	77⅞.
Loten dito	»	69⅞.	dito 300		»	68¼.
Metaliek	5 »	109⅝.	Holland	2½	»	52⅞.
Bank-Actiën		1012.	Kansbilletten / Restanten			3 5/12.
Rusl. Londen	5 »	112.	Denemarken	3	»	74½.
dito Hamb.	5 »	108¼.	Nassau Loten		»	12⅞.
dito 1831 en 33.	5 »	102 5/6.	Loten fl. 500		»	142½.

De handel in Fondsen was heden algemeen onbeduidend; van eenige waren de koersen iets williger, doch van de meeste vreemde Effecten waren dezelve eenigzins flaauwer.

FRANKFORT A/M, 3 Februarij.

Metaliek	5 pCt.	106 11/16.	Pol. Lot. fl. 500		»	78½.
dito	3 »	80.	dito 300		»	69.
Bank-Actiën	f	1766 exd.	Holland	2½	pCt.	53 11/16.
			Spanj. Ard.	5	»	5¼, ⅞.
			Taunusbahn		f	364½.

WEENEN, 30 Januarij.

Metaliek	5 »	107 3/8.	Bank-Actiën »	1477 4/8.
dito	4 »	100 2/3.	Wisselk. Amst. 2/m	136¼.
dito	3 »	81 9/32.		

GRANENMARKT.

6 Februarij.

In *Granen* heden niets omgegaan.

Koolzaad dadelijk zonder handel. 9 Vats in Maart £vl. 65; in Sept. £vl. 57, 57½; in Oct. £vl. 67.

Lijnzaad zonder handel.

Raapolie Ordinair f 38½. Vliegend f 37½ à 37. Volgbriefjes f 36 à 36½. Po. Mei f 36½; Sept., Oct., Nov. en Dec. f 35.

Lijnolie Ordinair f 30. Vliegend f 28½ à 29. Po. Maart f 28½.

Hennepolie Ordinair f 36½.

Raapkoeken pr. 1,040 st. f 68 à 72. — *Lijnkoeken* pr. 104 st. f 6 à 10½.

SCHEEPVAART EN HANDEL.

Scheepstijdingen.

BRIELLE 5 Febr. Het schip Victor, Kapt. Swenson, v. Stokholm, gisteren als bij het Steenenbaken liggende gemeld, is des avonds in de Bank aan den grond geraakt; heeft eene loodsboot en schuit tot adsistentie bij zich, doch zat heden nog vast.

Het Hanoversch kofschip de Vrouw Margrita, Kapt. H. H. Boss, in ballast, v. Londen n. Leer, is, volgens brief van Delfzijl van den 4 Febr., in den nacht tusschen den 31 Jan. en 1 Febr. door het ijs bezet geraakt, en op het Steenen Hoofd, ten N. W. van Delfzijl, gestrand, doch met veel moeite, en hulp van manschappen van Delfzijl, weder vlot geworden; is echter, wegens het ijs, tot den 3 dito achter het Hoofd moeten blijven liggen, en alstoen met zware lekkagie in de haven gebragt.

Gemelde Kapt. Boss rapporteert, op de hoogte van Ameland gevonden te hebben eene oogenschijnlijk verschansingsplank, waarop met vergulde letters stond: Rain Bird; ook was destijds de Eems vol drijfijs.

Aangaande de Deensche schooner, bij Ameland gestrand, wordt van daar van den 1 Febr. gemeld, dat men, na een gat in den bodem gekapt te hebben, een zak Tarwe, gem. E. No. 4, gevonden heeft; ook had men, op het stuk van de vlag, hetwelk nog in het wand zat, gezien, de naam J. Breckwold; echter had men, door de Noordelijke wind, niets verder kunnen onderzoeken. — Kapt. J. Breckwold voert het schip de 3 Gebroeders, dus waarschijnlijk dit schip.

BINNENGEKOMEN.

TEXEL 5 Febr. N. W. en W. — J. Hilbrands, Julia, Suriname. J. T. Brouwer, Maria, Londen.

VLIE en TERSCHELLING, geene lijsten aangekomen.

HELVOET 5 Febr. Z. W. — Gisteren nog: H. H. Brakke, Hillegina, Leverpool. H. T. de Jong, Johanna, dito. P. G. Schuur, Johanna Gesina, dito; gemelde schepen, als ook die, welke bij de Goeree geankerd waren, zijn door adsistentie van ijssloepen op het Kanaal gebragt.

BRIELLE 5 Febr. N. W. — Gisteren nog: J. J. van Driesten, Grinius, Leverpool, is, met behulp van 2 ijssloepen, in de haven gekomen.

MAASSLUIS 5 Febr. W. — Niets. De stroom drijft met ijs.

ANTWERPEN 4 Febr. Lowther, Yandew, Newport. Woodruff, Bengen (S), Londen.

MONTEVIDEO 5 Nov. Debarsé, Sophia Dorothea, Antwerpen.

BORDEAUX 1 Febr. Creutzien, Edouard, Antwerpen.

HAVRE 2 Febr. Keizer, Jonge Ida's, Rotterdam n. Leverpool. — 3 Feb. ......, Rambler, New-Orleans.

DUINKERKEN 29 Jan. Van der Weeg, Alerta, Marseille.

UITGEZEILD.

TEXEL en HELVOET 5 Febr. — Niets.

VLISSINGEN 4 Febr. Black, Vixen, Kirkaldy. Decent, Argo, Londen. Jansen, la Reina, Hull. Vatrien, Jeune Caroline, dito. Schneiders, Eduard, Hamburg.

St. VALERY SUR SOMME 27 Jan. Lundart Johanna, Cetté.

LIJST der dagen en uren van afvaart voor de Stoomslepers, tusschen ROTTERDAM *en* LOBITH.

Van *Rotterdam* en *Gorcum* naar *Lobith*, 1839.

Februarij.				Februarij.			
6 Woensdag,	's namidd.	ten	2 ure.	17 Zondag,	's morgens	ten	11½ ure.
8 Vrijdag,	»	»	3 »	20 Woensdag,	's namidd.	»	2 »
10 Zondag,	's morgens	»	7 »	22 Vrijdag,	»	»	3 »
13 Woensdag,	»	»	9 »	24 Zondag,	's morgens	»	7 »
15 Vrijdag,	»	»	10½ »	27 Woensdag,	»	»	9 »

Carga-Lijsten.

AMSTERDAM.

SURINAME, *J. Hilbrands*, JULIA. 40 v. Suiker, T. van Schaack; 20 v. do, Boyet en Co.; 10 v. do., Taunay en Vergeer; 328 v. do., 58 b. Katoen, 7 punch. Rum, Order.

HANDELBERIGTEN.

KOLONIALE EN ANDERE GOEDEREN.

HÂVRE, 2 Februarij.

KATOEN. In deze week zijn aangevoerd 2,329 balen, en verkocht 1,902, waaronder 1,280 Louisiana van fr. 107 à fr. 129.50; 152 Mobile van fr. 115 à fr. 122; 196 Georgia van fr. 114 à fr. 117; 248 Fernambuck van fr. 127.50 à fr. 137.50. De prijzen zijn onveranderd gebleven.

KOFFIJ is goed prijshoudend, met redelijk goeden omzet; Haïti blijft fr. 55 à fr. 56½ opbrengen; circa 1,400 balen Padang zijn tot fr. 95, en 2,000 dito tot fr. 95 25, 500 balen Java, ligt beschadigd, tot fr. 110 a fr. 115 cons. verkocht.

SUIKER. 250 vaten zijn ter verzending tot fr. 49 à fr. 52.50 gekocht, hetwelk iets lager is, en de goede 4de soort op fr. 52½ à fr. 53 stelt.

INDIGO. Hierin is weinig omgegaan; slechts 17 kisten Bengaalsche zijn tot fr. 13½ cons verkocht.

RIJST iets vaster in prijs; 230 tiersjes Carolina zijn tot fr. 31½ à fr. 32½ verkocht.

ANTWERPEN, 5 Februarij.

KOFFIJ. Heden zijn 800 balen Laguayra tot onbekenden prijs, en 150 balen Brasil van 27¾ a 28¼ cents verkocht.

In andere artikelen is niets meldenswaard omgegaan.

ROTTERDAM, 5 Februarij.

KOFFIJ. Heden werden 1,000 balen ord. Brazil tot 26 cs. entr. afgedaan.

TABAK. Voor 49 vaten Maryland, per het schip *Weser*, in Nov. ll. van Baltimore, aangevoerd, werd 33 cs. besteed.

GRANEN, ZADEN, OLIE, ENZ.

DENDERMONDE, 3 Februarij.

Witte *Tarwe f* 18 à *f* 17.5; roode dito *f* 17.5 à *f* 17. *Rogge f* 9 10 à *f* 9. *Haver f* 5.10 à *f* 5. *Koolzaad f* 18 à *f* 18½. *Lijnzaad f* 12½ à *f* 14½. *Raapolie f* 58¼ a *f* 58½. *Lijnolie f* 46¾ à *f* 47.

Kunsten en Wetenschappen.

CALIGULA,

DOOR

ALEXANDRE DUMAS.

Er is niets onverdragelijker dan de wijsgeerige voorberigten, van welke sedert eenigen tijd de dichters en romanschrijvers in Frankrijk hunne werken doen voorafgaan. Weleer, toen de kunst een hooger toppunt bereikte, bezigde men eene voorrede om de aanleiding tot het geschrift te verklaren, of eene geschiedkundige onwaarheid te verontschuldigen, of hoogstens, om tegen de aanvallen, welke men verwachten mogt, het werk uit een aesthetisch oogpunt te verdedigen. Thans zal men niet tevreden zijn, indien het scheppend genie bewonderd, indien de dichterlijke waarde geroemd, indien de schildering van toestanden en karakters toegejuicht wordt, neen, men heeft gewoonlijk nog het plan, daarenboven, om de wereld te hervormen; het was althans de uitwerking van een wijsgeerig begrip, de verspreiding eener zielkundige ontdekking, welke den dichter aan zijn lessenaar plaatste. Eugène Sue draagt telkens zorg te herhalen, hoe hij slechts daarom in al zijne tafereelen aan ondeugd en misdaad de zegepraal liet, opdat de lezer tot de noodzakelijkheid van een volgend leven, waar het beter toegaat, besluiten moge; Victor Hugo schrijft voorredenen in denzelfden geest, die den enthousiast voor zijne werken tot het wanhopende denkbeeld brengen zouden, dat de schrijver zijne eigene voortbrengselen het laatste begrijpt; La Martine — ook hij! — geeft geen gedicht meer uit, dat, naar [illegible] daarin, slechts ¹/₁₂ van een wijsgeerig systeem te omhelzen. Zoo doet nu ook Alexandre Dumas; *quid mirum?*

Hij heeft er over nagedacht, hoe het mogelijk kon zijn, dat de Romeinsche Keizers zoo slecht en de Romeinen zoo geduldig waren; hoe 160,000,000 menschen de slagtoffers konden zijn van de arglistigheid van één' tijger of van de woestheid van één' leeuw. Hij kon het niet begrijpen; tot dat hij op den gelukkigen inval gekomen is: «*de regarder le monde paien du point de vue providentiel*,» dat wil zeggen, zoo het iets beteekent, tot dat hij zich op de plaats der voorzienigheid gezet had, om het werk te recapituleren; toen heeft hij gezien, «*que le seigneur envoya la folie aux empereurs et la foi aux esclaves.*» *La foi*, gij zoudt meenen, de schrijver bedoelde het geloof in de Cesars als Goden, waartoe zij zich opwierpen. Neen, omdat hij zelf met eene historische onnaauwkeurigheid eene Christinne in zijn stuk brengt, meent hij in zijne prolepsis of metalepsis, dat het Christelijk geloof bij het volk, tegen de dwaasheid bij de Keizers moest overstaan, en *daarom* neemt hij *Caligula*, wat zal ik zeggen, tot held in zijn stuk, neen tot Keizer in zijne quasi-historische antithesen-kraam! *daarom*, omdat Caligula de gekste Keizer is, en dat hij, (Dumas) er zelf eene jonge Christin bij denken kan.

Dat hooge wijsgeerige plan heeft niemand, zegt hij, begrepen, behalve het publiek. *Le public a compris instinctivement, qu'il y avait sous cette enveloppe visible une chose mystérieuse et sainte;* het publiek heeft vier uren lang geluisterd: «*avec recueillement et religion*» en het publiek is eindelijk naar huis gegaan, als een mensch «*qui vient d'entrevoir en rêve la solution d'un problême, qu'il à souvent et vainement cherché pendant ses veilles.*» *Le fait est*, dat de meeste critici in maandwerken en feuilletons den schrijver hebben geveegd, en dat het intusschen den geheelen vorigen winter vol in den schouwburg was, misschien wel, omdat het publiek, *qui a compris*, alles zoo mooi vond, omdat het er niets van begrijpen kon.

Dan, wij moeten, uit wrevel over dat wijsgeerige voorberigt, niet onregtvaardig of onredelijk worden. Het stuk bevat veel goeds, en is ontwijfelbaar het werk van een uitstekend talent. *Mais je me reprends*, ik ben nog niet aan het stuk. Eerst komt er nog een prologue, die op geen' prologus van vroegeren tijd gelijkt, een waar prodrama, hetwelk eene eigene intrigue bevat, en het instinctive publiek een van die vier religieuse uren kan bezig gehouden hebben. Een spion van den Keizer, Protogenes, jaagt een' barbier uit zijn winkel, en neemt zijne rol over, wetende, dat Romeinsche jongelingen zich daar dikwerf komen verpraten. Lepidus, van zijne vrienden Annius, dien hij aan Cherea als een' Patriciër voorstelt, *plus noble que César* (hoezeer het geslacht der Anniussen Plebejisch was, zoo als men uit *Andreas Schottus* leeren kan), en Sabinus vergezeld, doet werkelijk zóó; zijne vrienden bedreigen hem, dat de wraak des Keizers hem ongetwijfeld achtervolgen zal, en om deze te ontgaan, laat hij zich een warm bad bereiden, en opent er zich de aders. Dit is de hoofdintrigue van den proloog, waarin zich buitendien de voornaamste personen vertoonen, die later in het treurspel voorkomen. Die zelfmoord van Lepidus is dáár zeer weinig gemotiveerd, hoezeer dit gemakkelijk te verhelpen ware; maar de voorspraak heeft intusschen wezenlijke verdiensten, schittert hier en daar door de fraaiste verzen, en maakt den toeschouwer, zeer eigenaardig, met het karakter der tijden, en met de handelende personen bekend. Aan het slot is eene dramatische tegenstelling — hoe zou de tegenwoordige Fransche dichtkunst «*dont l'antithèse est le pivot*,» zich zonder haar kunnen behelpen? — Van den zegepralenden Cesar en den stervenden republikein, gaan wij thans over tot eene beschouwing van het treurspel zelve.

Het eerste bedrijf speelt ten huize van Iunia, de voedster van Caligula. Zij bidt hare huisgoden, hare dochter Stella, die vijf jaren van huis afwezig was, behouden in hare armen terug te voeren. Deze verschijnt, van haren minnaar Aquila, een' Galliër, vergezeld, en werpt zich in de armen harer moeder. Dit tooneel prijkt door de bekoorlijkste eenvoudigheid. Stella verhaalt vervolgens hare toevallige ontmoeting te Narbonne met Lazarus en zijne zusters Martha en Magdalena, die, uit hun land gebannen en in een schuitje aan de golven ter prooi gegeven, door een wonderwerk in het leven zijn bewaard en derwaarts aangedreven, en hoe zij door laatstgenoemde in de godsdienst van Jezus is onderwezen. In dit overigens schoone verhaal is de waarheid der gebeurtenissen, zoo als reeds uit de namen blijkt, droevig verward, hoezeer de gewijde geschiedenis, en vooral die van het N. Verbond, evenmin thans aan *licentia poëtica* als vroeger aan *poesis licentiosa* tot voedsel verstrekken mogt. Onverwacht komt Caligula aan Junia een bezoek brengen, wordt door Stella bekoord en gelast heimelijk aan den consul Afranius, zorg te dragen, dat het schoone meisje hem in handen geleverd worde. Met der daad wordt zij, na zijn vertrek, met Aquila uitgegaan, door den handlanger Protogenes en eene bende gehuurde booswichten overvallen en weggevoerd, terwijl omgekochte bedriegers bij de Goden zweren, dat zij haren minnaar als een' weggeloopen slaaf van laatstgenoemden herkennen en hem gevankelijk met zich slepen. Junia trapt en verbreekt in woede hare Lares, die haar huis tegen zulk eenen overval en schennis niet wisten te verdedigen.

Het tweede bedrijf speelt op een terras in het paleis van Cesar op den Palatijnschen berg. Caligula, die zich tot God heeft opgeworpen, beeft voor het onweder, dat boven zijn hoofd in bliksem- en donderslagen losbarst, en verwenscht zijnen hoogmoed, die den toorn van Jupiter opwekte; doch, zoodra het weder bedaart, keert zijne verwatenheid met zijn dwaas zelfvertrouwen terug — eene heerlijke schildering, gelijk overal in dit drama, van het karakter der Caesars, zoo als de geschiedenis het ons vertoont, eene mengeling van waanzinnigen trots en wreedheid. Protogenes komt hem het welslagen der hem toevertrouwde onderneming berigten: de blanke duif is gevangen; Caligula deelt hem eenen ontrustenden droom mede, waarvan de schrikkelijke indruk door den pasgeweken orkaan werd voortgezet; Protogenes verklaart dien door den volksopstand, over het broodgebrek, door het wegblijven der Siciliaansche vloot, ontstaan, en neemt die gelegenheid waar, om het doodvonnis te verkrijgen tegen Annius en Sabinus, de leiders van het oproer; ten slotte doet hij hem zien, hoe Afranius, die zijne gunst gewonnen had, door zijn leven voor hem bloot te geven, vooraf zich verzekerd had, dat hij het veilig wagen kon. Afranius komt berigten, dat Stella hem wacht. Deze, alleen bij Caligula toegelaten, acht zich, hem ziende, gered; dan spoedig ontwaart zij, welke zijne oogmerken zijn; zij wederstaat met moed den nu eens vleijenden dan wederom dreigenden belager harer onschuld. Wanneer hij in woede haar eindelijk den dood dreigt, roept zij, knielende, naar het voorschrift der leer, welke zij omhelsde:

O mon Dieu, donne moi la force de souffrir,
Et pardonne ma mort à qui me fait mourir.

Op dit oogenblik wordt van buiten de stem harer moeder gehoord. Caligula geeft haar in de handen zijner slaven over, en vraagt meêwarig, wat de smartelijke toon zijner voedster hem boodschapt; hij raadt met haar naar den booswicht, die der moeder de dochter durfde ontrooven, en zegt haar zijne hulp toe: morgen zal hij zelf Stella in hare armen terugvoeren; intusschen moet zij voor eigene veiligheid zich in het kasteel laten bewaken. Nadat hij haar uitgeleid heeft, komt Messalina te voorschijn, die, wraakzuchtig over den ontrouw van haren Keizerlijken minnaar, den wensch slaakt, in zijne plaats, Claudius te doen verheffen, wiens elendige zwakheid de dekmantel zijn kan, onder welken zij hare heersch- en hebzucht teugelloos vieren moge. In die stemming raadt zij vervolgens Caligula, die teruggekeerd is, aan het gevangen meisje den gruwel te hernieuwen, die vroeger Tiberius aan de dochters van Sejanus volvoerde. Het volksoproer neemt intusschen toe; achtervolgens komen Claudius en Cherea, later de consul Afranius, wien het volk slechts ongemoeid doorliet op zijnen eed, dat hij hunne klagten aan Caesar overbrengen zoude; na vreesachtige aarzeling doet hij zulks: het volk ziet in den gedurigen tegenwind, die de voorraadschepen afweert, den toorn der goden, en eischt, dat Caesar die verzoene. Het volk heeft gelijk, zegt Caligula; als Agamemnon moest ik een menschelijk offer ter bevrediging der Goden gebragt hebben; een mensch bood zich aan, en ik spaarde hem, thans wordt ik gestraft. Afranius, die de toespeling bemerkt op het voorval, hetwelk hem den gunsteling des Caesar's maakte, smeekt genade, en daar dit niet baat, roept hij het volk, wiens heraut hij is, ter hulpe:

Le Peuple.
Le consul! Mort à Caligula!
Le consul! Le consul!
Caligula.
Tu le veux.
(*Le précipitant du haut de la galerie*,)
Le voilà
O Jupiter, reçois ta tardive hécatombe!

Het volk bidt, zoo als Messalina aan Cherea [illegible], die dacht, dat reeds het oogenblik gekomen was, zich op Caligula te wreken, en roept:

Gloire à Caligula, l'Empereur sans rival!
Qui nous donneras tu pour consul!
Caligula. (*avec mépris*)
mon cheval!

Dumas komt ons voor, hier niet zoo gelukkig te zijn in zijne historische toespeling, als hij gewoonlijk is. Het volk kon nooit met den dood van Afranius zoo tevreden zijn, dat deze het bevredigde, laat staan den honger stilde; anders ware het zelf bij magte geweest, hem om te brengen, wien het alleen het leven liet, om hem als boodschapper te bezigen.

(*Het vervolg hierna.*)

Regtzaken.

AMSTERDAM, 6 Februarij,

Laatstleden Maandag heeft de Regtbank regt gedaan op de oppositie van den heer Beukman, tegen het vonnis ter onteigening der gronden, benoodigd voor den Haarlemmer Spoorweg. Deze oppositie was, naar aanleiding der Wet van 1810, bij requeste behandeld, gelijktijdig met de actie, tegen den officier geïnstituëerd. De Regtbank heeft ook in deze procedure den heer Beukman verklaart te zijn *kwaad* opposant.

DE GEBROEDERS STRAUSS.

(*Ingezonden.*)

Niets verdient voorzeker zoo zeer de oplettendheid en zorg, als het bewaren van een goed, en het verbeteren van een verzwakt gezigt. Eene gunstige gelegenheid daartoe biedt zich echter niet altijd aan, en het was dus met genoegen, dat wij de aankomst van de GEBROEDERS STRAUSS, Hof-Gezigtkundigen, in deze hoofdstad zagen aangekondigd. Deze met lof bekende vervaardigers van Optische Werktuigen en Brillen zijn tegenwoordig gelogeerd in den *Garnalen Doelen*, op den *Singel*, en hebben aldaar eene aanzienlijke verzameling van dergelijke voorwerpen uitgepakt, die niets te wenschen overlaten. Vooral munten daarbij uit, en zijn de bijzondere aandacht des publieks overwaardig, de Wollastonsche Conservatie-Brillen, die de zwakste oogen versterken.

Behalve de geschiktheid voor het vervaardigen der meergenoemde Optische Werktuigen en Brillen, bezitten de Heeren GEBROEDERS STRAUSS de bekwaamheid, om terstond na het beschouwen en onderzoeken der oogen, dadelijk de vereischte glazen voor dezelve te kunnen aanwijzen. Dit een en ander bij ondervinding wetende, achtten wij het onzen pligt, de opmerkzaamheid van het publiek daarop te vestigen, terwijl wij gerustelijk durven verzekeren, dat niemand, die zich in dezen tot de GEBROEDERS STRAUSS wendt, in zijne verwachting zal worden teleurgesteld. X. X.

Advertentiën.

Schouwburgen, Concerten

EN PUBLIEKE VERMAKELIJKHEDEN.

STADS SCHOUWBURG.

Zaturdag 9 Februarij 1839: ZIJ IS KRANKZINNIG, Treurspel in twee Bedrijven, vrij naar het Fransch van *Mélesville*, door den Heer Mr. *J. H. Burlage.* Gevolgd door: DE OPSTAND IN HET SERAIL, Nieuw Groot Ballet Pantomime, gemonteerd door den Balletmeester *A. P. Voitus van Hamme;* Nieuwe Costumes; en Nieuwe Decoratiën van den Heer *J. E. de Vries;* Muzijk van den Heer *A. Berlijn.* *Ten Zes ure op het Tooneel.*

THEATRE FRANCAIS.

Sous la direction de Monsieur BAUDOT.

N°. 58 de l'Abonnement.

JEUDI 7 Fevrier 1839. LA JEUNESSE D'HENRI V, Comédie, en 3 Actes; par *Alexandre Duval.* Suivie de: PROSPER ET VINCENT, Vaudeville en 2 Actes, par Mrs. *Duvert* et *Lausanne.*

On commencera à 6½ heures précises.

Incessammant, au bénéfice de Mr. *Hartmann:* LA SALAMANDRE, Vaudeville nouveau, en 4 Parties, à grand Spectacle, orné d'un décor nouveau. UN DERNIER JOUR DE FORTUNE, Vaudeville nouveau, de Mr. *Scribe.* UN INTERMÈDE COMIQUE, Tombola, composé de 6 lots heureux et 6 lots malheureux.

Le Bureau de location des Places pour Samedi à courant ne sera ouvert que le jour même, aux heures ordinaires.

DEUTSCHES THEATER. *In der Amstelstrasse.*

38te Vorstellung im Abonnement.

Sonnabend 9 Februar 1839. DER VAMPYR, Grosse Romantische Oper, in 4 Acten, von *W. A. Wohlbrück.* Musik von *Heinrich Marschner.*

*** *Aubry* — Herr *Binder*, erster Tenor vom Kais. Königl. Hof-Opern-Theater zu Wien, als Gast. *Anfang um 7 Uhr.*

Gesänge dieser Oper sind bey den Buchhändlern A. H. Brouwer, N. Z. Voorburgwal, N°. 165, und J. D. Gertner, Muiderplein, N°. 53, wie auch an der Theater-Casse à 30 Ct. zu haben.

CONCERT.

J. W. KLEINE heeft de eer het kunstminnend Publiek te berigten, dat zijn Concert zal plaats hebben, op Donderdag den 7 Februarij 1839, in de zaal van den Hoogduitschen Schouwburg.

PROGRAMMA:

Eerste Deel.

1. Ouverture van het Ballet *De schoone Slaapster*, gecomponeerd door den Heer *G. H. Broekhuyzen.*
2. Concertino voor de Clarinet, van *A. Berlijn*, uit te voeren door den Concertgever.
3. Nieuwe Fantaisie en Variatiën voor de Guitarre, uit te voeren door den Heer *F. Stoll.*
4. Aria van *Paër*, te zingen door Mjv. *J. J. E. de Boer.*
5. Fantaisie brillante, op Italiaansche Thema's, voor Piano, met Orchest, gecomponeerd en uit te voeren door den Heer *Richard Mulder.*

Tweede Deel.

1. Ouverture uit de Opera *Soliman de Tweede*, gecomponeerd door den Heer *P. L. J. Obery.*
2. *La Melancholie*, Fantaisie, voor de Fagot, gecomponeerd door *Willent*, en uit te voeren door den Heer *E. Stumpf.*
3. Fantaisie voor den Hoorn, op Thema's uit *La Dame Blanche*, gecomponeerd door den Heer *J. B. van Bree*, en uit te voeren door den Heer *N. J. Potdevin.*
4. Aria, door Mjv. *J. J. E. de Boer.*
5. Concertante voor twee Violen, van *Kalliwoda*, uit te voeren door de Heeren *C. Fischer* en *L. A. Kleine.*
6. Nieuwe Variatiën, voor de Clarinet, op Thema's uit het Ballet *Aladin* gecomponeerd door den Heer *A. Berlijn*, en uit te voeren door den Concertgever.

NB. De Billetten zijn te bekomen bij *J. W. Roumen*, Kalverstraat, en den dag van het Concert aan voornoemden Schouwburg, alwaar men plaatsen kan bespreken.